

[Statsministeren.]

markedspolitik, og den har naturligvis stor betydning både på kort sigt og på længere sigt.

Det er klart, at den opregning, jeg her har gjort af de erhvervspolitiske opgaver, ikke er udtømmende, og det giver jeg den heller ikke ud for. F. eks. har jeg ikke behandlet hele uddannelsesproblemet, der er meget vigtigt. Jeg kunne her henvide til, at erhvervsuddannelserne, der i 1961-62 kostede staten 55 mill. kr. i driftsudgifter, i indeværende finansår anslås til i stedet for 55 mill. kr. at koste ca. 235 mill. kr., og dog er der på dette område store uløste opgaver.

Det er en selvfølge, at alle de opgaver, jeg her har nævnt, vil blive løst i snæver kontakt med de interesserede organisationer. Jeg har for kort tid siden haft et møde med formændene for landbrugets hovedorganisationer, og der er aftalt et nyt møde, som vil finde sted på tirsdag. Jeg har løbende kontakt med Industrirådets formand om disse problemer, og der er til på mandag aftalt et møde med Industrirådets formand. Jeg har på samme måde i mandags haft møde med LO, og nye møder vil blive aftalt.

Det er regeringens håb, at vi ad den vej hurtigt kan nå frem til en løsning af de opgaver, jeg har ridset op, og dermed bidrage til at gøre erhvervslivet bedre rustet til at klare de opgaver, der melder sig i den kommende tid.

Lad mig i tilknytning hertil gøre nogle bemærkninger om den generelle økonomiske politik, som ordføreren for forespørgerne også var inde på. Væksten i den samlede efterspørgsel og i pris- og omkostningsniveauet har i en periode været for stærk, og derfor har regeringen, så langt de politiske muligheder rakte, søgt at stramme finanspolitikken og pengepolitikken bl. a. ved kreditrationering. Samtidig opfordrede regeringen arbejdsmarkedets parter og alle andre, der havde indflydelse på lønninger, priser og avancer, til størst mulig tilbageholdenhed ved forårets indkomstforhandlinger, og det var en opfordring, som i det store og hele blev fulgt — vel ikke fejlfrit, men dog i meget stor udstrækning.

Den politik, der er ført, har i forbindelse med afmatningen på de udenlandske mar-

keder i løbet af indeværende år medført en afspænding i den indre økonomi. Derved har vi opnået en større bevægelsesfrihed, og denne bevægelsesfrihed bør efter regeringens opfattelse i videst muligt omfang udnyttes til at øge de erhvervsmæssige investeringer og til at forøge mulighederne for en forstærket eksportindsats. De foranstaltninger, jeg har omtalt i erhvervsaktionsprogrammet på de 13 punkter, tager sigte herpå. Den hovedlinje, der har været lagt i den økonomiske politik, er fortsat holdbar. Den sigter mod at holde en så høj produktion og beskæftigelse, som det er muligt, uden at skabe et nyt efterspørgselspres — og det må jo være den politik, der er til størst gavn også for erhvervene.

Hermed er forespørgslen besvaret både direkte og indirekte. Det gælder også forespørgslens anden del. Der er naturligvis ingen regering, der vil pålægge erhvervene administrative eller økonomiske byrder, som ikke er nødvendige for at løse de foreliggende samfundsmæssige opgaver. Målet med den erhvervspolitik, jeg på regeringens vegne har fremlagt, er gennem et konkret program at lette og formidle erhvervenes muligheder for nye fremskridt i produktion og eksport. Regeringen ønsker denne politik gennemført i bredest muligt samarbejde med folketingets partier.

Ordføreren for forespørgerne (Havnstrup Clemmensen): Det er parlamentarisk tradition at takke for den besvarelse, statsministeren har givet, og jeg skal derfor også gøre det. Jeg må måske have lov til derefter at gøre nogle bemærkninger både om det, statsministeren sagde, og måske navnlig om det, statsministeren ikke sagde.

Jeg forstår, at der nu, en måned efter at folketinget har påbegyndt sit arbejde, er opstillet et aktionsprogram. Jeg går ud fra, at det ikke er til ære for oppositionen og forespørgerne, men at der på en eller anden måde må være sket et eller andet i løbet af den måned, der er gået, der gør, at regeringen ud over åbningstalens udtalelser nu finder det nødvendigt at opstille et aktionsprogram.

Jeg har, så langt mine evner rækker, for søgt at følge med i de 13 punkter i aktionsprogrammet, statsministeren gjorde rede for. Jeg forstod, at statsministeren frem-